

СВОВОДЕНЪ ТЪЖЛИ

Общинска Библиотека

тукъ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 мѣсеца 4 лева.

Редакторъ-стопанинъ:
Стефанъ Ив. Петковъ.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

Такса за публикациитѣ на 1 стр. по 40 ст., на 2 и 3 стр. по 50 ст., на 4 стр. по 30 ст. на кв. с. м. Препечатки и ханови обявления за 1 пътъ 5 ст., за 2 пъти 8 ст. на дума.

Крумовско Селско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1386

с. Крумово, 12 Май 1911 год.

На 12 Юний тек. година, 8—12 часа прѣдъ обѣдъ въ помещението на кметството ще се произведе публиченъ търгъ съ явно малонаддаване за отдаването на прѣдприемачъ постройка на едно основно училище въ с. Кочакъ съ една класна стая. Приблизителната стойностъ на прѣдприятието е 8155 лв.

Желающитѣ да участвуватъ въ тоя търгъ да се съобразятъ съ закона за общ. прѣдприятия чл. чл. 11—14 включително].

Тържнитѣ книжа могатъ да се прѣглеждатъ всеки присъственъ день и часъ въ общ. управление.

Кметъ: П. Ивановъ

Секр.-бирникъ: П. Марковъ

ОБЯВЛЕНИЕ

Българската Народна Банка, Варненски Клонъ, обявява на интересующитѣ се, че на 31-й май 1911 год., отъ 5—6 часа слѣдъ обѣдъ, въ помещението на същата банка, чрезъ наддаване, ще продава изцѣло заложенитѣ отъ обявената въ несѣстоятелностъ фирма Юрданъ Мицовъ & Натапъ, отъ Варна, стоки, а именно: 11 чифта французски камъни отъ 42 цола; 2 бензинови мотора „Лаузонъ“ по 2 1/2 конски сили; 3 спонпоематели за вършачка; 13 триори хандъ, 6 брашноѣлки; 9 ярмонѣлки; 1 мисиротрошачка двугърлена съ решето; 1 мисиротрошачка еднугърлена и 2 мисиротрошачки двугърлени съ вептлятори. За правоучастие въ търга се внася 100% отъ първоначалната оцѣнка, колто е (6000) шестхиляди лева. Търгътъ се счита окончателенъ слѣдъ утвърдението му отъ централното управление на същата Банка.

гр. Варна, 24 май 1911 г.

Отъ Управлението на Банката.

Продаватъ се изцѣло колониялнитѣ стоки на обявената въ несѣстоятелностъ Мария А. Пиваровичъ въ гр. Варна. Споразумение при Синдика Д-ръ В. П. Кувеловъ адвокатъ Сите — Варна.

Даватъ се подъ наемъ въ ул. „Нишка“ двѣ хигиенични къщи.

Споразумение до Д-ръ Стояновъ, адвокатъ — Варна.

Славовъ, Малевъ & С-те — Варна.

Депозитъ

отъ Шибави и др. минерални масла, пидпидрово масло, катрани, цементъ, хидравлическа варъ и други.

Продажба на земеделски, градинарски и цѣвтни сѣмена, пчеларски и лозарски инструменти. — Продажа на Руски и др. стоки.

Улица „Софийска“ № 112. — До банка „Гирдажъ“.

Е. Коенъ, хирургъ-зжболѣнаръ

отъ медицинския факултетъ и
зжболѣнарската школа въ Парижъ,
се установи въ Варна,
ул. „Дебърска“, № 3, срѣщу дома
на г. Алек. Дяковичъ.

Важно за строителитѣ.

Варненскитѣ тухлари съобщаватъ на всички строители, че имъ се намиратъ най-доброкачествени, добръизпечени и здраво изработени

ТУЖЛИ.

конто конкуриратъ по цѣна и качество на всички други.

Единъ опитъ е достатъченъ да утѣри всѣкого
въ горѣизложеното

И. Веновъ.

Българскитѣ търговци и Варненскитѣ юнаци въ Одеса.

Проектираната екскурзия на българскитѣ търговци и варненскитѣ юнаци, по случай откриването на руската търговско-промишлена и художествена изложба въ гр. Одеса, благодарение на енергичната дѣйностъ на Варненската търговска камара на чело съ своя дѣятеленъ прѣдседателъ г. Петровичъ и съ съдѣйствието на също дѣятелния агентъ на руското параходно и търговско дружество въ гр. Варна г-лъ С. Гиркановъ, най-сетнѣ се състоя.

На 13 т. м. параходътъ „Свети Никола“, единъ отъ голѣмитѣ параходи на казаното дружество, бѣше готовъ, окрасенъ съ разноцвѣтни флагове съ на първо мѣсто руския и българския, да откара българскитѣ екскурзанти въ родната намъ мила Россия.

Въ 3 часа параходътъ подлѣжеше да потегли.

Кадѣ 2 1/2 часа и търговци и юнаци бѣха въ парахода.

Екскурзантитѣ се придружаваха отъ военната на 8 на Н. Ц. В. Мария Луиза полкъ музика подъ управлението на капитанъ Маркова. Юнацитѣ патуваха съ своя хоръ, подъ регенството на г. г. Спатаровъ и Кръстевъ.

На чело на екскурзантитѣ търговци бѣха: прѣдседателъ на Варненската търговска камара г. Петровичъ, помощникъ прѣдседателъ А. Патамански, секретарьтъ Ж. Димовъ, секретарьтъ на бълг. търговски съюзъ М. Костовъ, прѣдседателъ на Софийската търговска камара Х. Карастояновъ, секретарьтъ на същата и прѣдседателъ на

търговския съюзъ Д-ръ Златаровъ, прѣдседателъ на Пловдивската търговска камара С. Обрейковъ и много други търговци отъ разнитѣ градове на България. Между тѣхъ бѣше и руския вице-консулъ г-нь Фопъ-Визинъ съ своята съпруга и директорьтъ на варненската м. гимназия г. Гюлмезовъ, а така също и агента на руското параходно д-во г. Гиркановъ. Всичко бѣха около 100 души.

Юнацитѣ пъкъ, на брой 130 души, бѣха на чело съ своитѣ прѣдседателъ Д. Андреевъ и главатаръ А. Бютеръ.

До часа на трѣгването на парахода, на кое се бѣше събралъ много народъ отъ изпращачи, безъ да се гледа на това, че неирѣкжнато вальше силенъ дъждъ.

Даде се знакъ параходътъ да започне да се отдалечава отъ кея. Громко „ура“ отъ юнацитѣ потресе въздуха. Музиката засвири руския националенъ химнъ, който се изслуша съ благоговѣйно мълчание отъ изпращачи и екскурзанти и послѣднитѣ звукове на който изтрѣгнаха продължително френетично „ура“. Музиката засвири българския националенъ химнъ „Шуми Марица“, като въ същото врѣме хорътъ на юнацитѣ го заѣ. И българскиятъ химнъ се свърши също съ продължително громко „ура“.

Параходътъ бавно се отдалечаваше, музиката и хорътъ изпълняваха ту руския, ту българския химнове, ту юнашкия маршъ, грѣмкото „ура“ отъ изпращачи и екскурзанти не мълкваше, до като параходътъ се отдалечи до толкова, че звуко-

ветѣ и виковетѣ започнаха да не се чуватъ вече.

Ала махането на шапки и штрипи продължаваше, до като екскурзанти и изпращачи можеха да се впждатъ.

Параходътъ зави задъ вълно-ломи и въ пълно море и съ пълна пара зацѣпи доста разбултуваното море съ направление къмъ северъ, успоредно на българския брѣгъ, който едва се забѣлзва, забулещъ като че ли съ гъсто сивоочерно було поради дъжда, който валише надъ суша и надъ море.

Минахме Евксиноградъ, минахме Екрене, Балчикъ, Каварна, минахме Калнакра и къмъ Шабленския фаръ замръкнахме.

Когато поради бурното море, минахме отъ търговците ги прѣхвана морската болестъ, юнаците прѣзъ всякото врѣме не искаха и да знаатъ: тѣхнитѣ пиеси, шегѣ, хора подъ звуковетѣ на музиката и гайдата, перѣкхсваха до полунощъ. Особено приветеръ такова българско скокливо юначество хоро се заигра по цѣлото протежение на палубата, че примамѣ да се оловатъ на него и търговци, дори и прислугата на парахода.

На сутринята морето бѣше по-стихнало и небето прояснило. Минали сме прѣзъ нощта и романския брѣгъ, и сега плувахме къмъ руския брѣгъ.

Като минахме край самотния Змиевски островъ, слѣдъ нѣщо два часа патуване започнахме да забѣлзваме руския брѣгъ, отначало, като проследи се въ хоризонта извида отъ блѣдна мъгла. Тази мъглява извида обаче постепенно разтѣше и се по-вече се оформише, до като започнахме да забѣлзваме по цѣлото ѣ протежение вили, църкви, фарове. На този брѣгъ сѣ прѣкраснитѣ дачни мѣстности: Ланжеронъ, Малий Фантанъ, Аркадия, Срѣдний Фантанъ, Голѣзий Фантанъ.

Завихме Ланжеронъ и навлѣзохме въ Одеското пристанище. Обширниятъ, раздѣленъ отъ нѣколко мола кей съ нѣколко дѣсятки параходи е прѣдъ насъ. Тамъ, дѣто ше спре параходътъ, е пълно съ народъ. Нѣколко лодки съ посрѣщачи идатъ на срѣща ни: това сѣ Одескитѣ соколи. Френетично „ура“ продължително затресе въздуха. Музиката засвири „Воже, Царя храни!“ „ура“ — та на юнацитѣ се подзе и отъ посрѣщачитѣ на кей, и продължително врѣме ехтѣше, а въ сѣщото врѣме българската и рускитѣ музика не спираха да свирятъ руски и български национални химнове.

Параходътъ най-сетнѣ спрѣ до кей и туриха стѣлбата, перплата на която бѣха обвити съ прѣпле-тени триколовни, български и руски платове. На кей се разлѣваха руски знамена.

Търговцитѣ, пачело съ почетни-тѣ си прѣдставители, слѣзеха на кей, а юнацитѣ останаха наредени на борта.

Прѣдставителътъ отъ страна на Одеското Градско Управление Е. А. Полетаевъ посрѣщна българскитѣ гости съ слѣднитѣ прочувствени слова:

„Поздравлявамъ Ви, драги брата-гости изъ родината на нѣмъ страна, като прѣдставителъ на Одеското Градско Общинско Управление. Азъ съмъ много щастливъ и радостенъ, че мене се падна високата честь да Ви привѣтствувамъ, драги гости Одеса прѣдставлява крайнитѣ врата на нашето обширно отечество и пий съ радостно сърдце Ви откриваме тази врата, като

на родни по вѣра и кръвъ брати славяне. Привѣтствавамъ Ви по руски: Добро пожаловать!“

На неговата поздравителна рѣчь отговори прѣдседателътъ на Варненската търговска камара г. Петровичъ. Той каза, че българскитѣ търговци не идатъ да се запознаятъ съ руситѣ, тѣй като въобще българитѣ се познаватъ съ руситѣ отъ прѣди 34 години: тѣхното посѣщение е свързано съ желанието за по голѣмо зближение не само въ духовно, но и въ търговско-промишлено отношение, което, безъ съмнѣние, още по-вече ще свържи двата родствени народа. Той пожела процъветаването на Россия и на нейния върховенъ вождъ.

Сетнѣ привѣтствуваха гоститѣ прѣдседателътъ на Одеското Им. Техническо Обществѣ И. Е. Сорокинъ, прѣдседателътъ на д-ството „Единелия Славия“ В. Р. Воеводски, прѣдседателътъ на Одеската изложба, комисаритѣ ѣ А. М. Дерibasъ, който изрази благодарността си за вниманието на екскурзанти тѣ къмъ нея и ги покани на изложбата, дѣто ше намѣрятъ достойна срѣща.

Тѣзи привѣтствия свършили се, прѣдседателътъ на Одескитѣ Соколи, г. Мистиславъ Ермаковъ, дълбоко трогнатъ поздравѣ юнацитѣ съ слѣднитѣ прочувсени думи:

„Добрѣ дошли, драги брати! Още единъ пътъ добрѣ дошли въ нашия градъ Одеса! Ний Ви привѣтствуваме, като истински родни брати! Това, което чувствувамъ сега, не може да се искаже съ думи, а само съ сърдце: Поздравъ!“ Трикратно стройно „ура“ ехна въ отвѣтъ на тази рѣчь.

Прѣдседателътъ на Варненски юнакъ Д. Андрѣевъ поблагодари за тѣзи топли сърдечни привѣтствени думи съ слѣдната рѣчь:

„Дълбоко трогнатъ отъ сърдце и душа за блѣскавия приемъ, който ни се прави, изказвамъ най-задушевно голѣмата благодарностъ на дружеството „юнакъ“. Нашето дружество е културно дружество, а културни д-ства съществуватъ тамъ, дѣто има свобода. Прѣди 34 години тази свобода се даде на нашия народъ отъ Матушка Россия. Нашата вѣчна признателностъ я поклонъ на Матушка Россия! Да живѣе освободителката на България, Да живѣятъ Одескитѣ соколи, ура!“

И стройно трикратно громко ура отново ехна въ въздуха

Всичкитѣ привѣтствени рѣчи и тѣхнитѣ отговори се свършваха съ продължително френетично ура при свиренето отъ рускитѣ и българската музика на руския и българския национални химнове.

Слѣдъ това търговцитѣ, на фактони, потеглиха за отреденитѣ за тѣхъ хотели, а юнацитѣ, въ редъ начело съ знамето си и подъ такта на музиката, потеглиха за стояния на платановския молъ грамаденъ океански параходъ отъ руския доброволчески флотъ „Владимиръ“, който бѣше опрѣдѣленъ да пмъ бжде за квартира прѣзъ всичкото врѣме на тѣхното прѣбиване въ Одесса.

Това бѣше на 14 Май.

Вечерята, въ 6 часа, въ честь на българскитѣ гости, се състоя въ изложбата „Вернисажъ“, на който прѣсѣтствуваха, освѣнъ гоститѣ, и много канони видни обществени дѣтели художници, артисти, а така сѣщо и много публика.

Но прѣди всичко нѣколко думи за изложението.

То заема голѣмо пространство отъ обширния Александровски паркъ.

Главния входъ голѣма староруска крѣпостна съ кули отъ двѣтѣ страни порта — е сръщу наметника на Цари Освободителя, който прѣдставлява една висока съ архитектурна грация отъ шифовенъ черъ гранитъ колона върху висока могила. Главната алея води къмъ голѣмъ, съ растопенъ въ сръдата фонтанъ, площадъ, около който сѣ разположени: голѣмия навилонъ, градския навилонъ, главния ресторанъ, навилонна — стрѣха за симфоническия оркестръ и др.

Отъ главния площадъ вървятъ алеитѣ къмъ странитѣ на изложбата, отъ двѣтѣ страни на които се издигатъ малки и голѣми навилони съ стройна, спретната, красива и най-разнообразна архитектура.

Ала, изключая частъ отъ голѣмия навилонъ и градския навилонъ, другитѣ навилони заварихме едни на паредели, а други на пълно праздин.

Причината за това е, че миналата година много производителни къщи, поради чумата и холерата, изгубили и сега не се рѣшавали да взематъ участие въ изложението, та и самото правителство, по сѣщата причина, не се рѣшавало и тази година да я открива. Това до скоро, прѣди да се открие, за това и изложбата не бѣ готова и заварихме да кипи трѣскава работа по окраската и освѣтяването и по редението на навилонитѣ

Макаръ, че на другия денъ ше да се открива, но, както казахъ вече, въ честь на българскитѣ гости се устрои „Вернисажъ“.

Отъ 6 часа свършше воененъ оркестръ, а, като се здрачи, изложбата, илюминирапа съ електрически свѣтла, итѣн отъ навилонитѣ и аркитѣ и кулитѣ на главния входъ съ малки ламбачки, изе фсериченъ изгледъ.

Обширниятъ навилонъ — стрѣха за симфоническитѣ концерти бѣше изпъленъ съ народъ. Първитѣ мѣста бѣха отетжени на българитѣ търговци и юнаци. Точно въ 8 часа концертътъ се откри съ изпълнението отъ великолѣпно хармонирания голѣмъ струненъ оркестръ, съ стоящъ се отъ видни артисти, руския националенъ химнъ, който се изслуша отъ грамадната публика стоекки права и съ снети шапки. Слѣдъ руския националенъ химнъ се изпълни българскиятъ „Шуми Марица“, сѣщо изслушанъ стоеккомъ и който, по желанието на публиката, се повтори. Слѣдъ това се зареди прѣкрасното изпълнение на хубави мѣста отъ руски и европейски опери, свършването на които се покриваше съ бурни продължителни ржкоплѣскания.

Така се завърши тържественото посрѣщане на българскитѣ екскурзанти въ Одеса.

15 май, недѣля, сутринята, грамадниятъ градъ е въ празнично настроение: всички магазини и дюкани сѣ затворени, тротоаритѣ на широкитѣ и прѣдѣлги, отъ двѣтѣ страни съ грамадни здания, улици и булеварди сѣ пълни съ движущъ се народъ, а електрическитѣ и конни трамваи въ непрѣкъснато движение и прѣзъ всичкото врѣме биткомъ набити откарватъ разноплеменното Одеско население къмъ Куляково Поле, Желѣзнопътнитѣ станции и Александровския Паркъ, въ които е изложението.

Точно въ 10 часа юнацитѣ, стройно, подъ такта на българската музика, потеглиха за изложбата, изъ улицитѣ съпровождани отъ тѣлпи

народъ, който ги гледаше, любува-ше пмъ се, радваше пмъ се.

Въ 10¹/₂ часа влѣзоха въ изложбата и се наредиха въ ширинга отстрана шатѣра, раздранпранъ съ руски и български триколовни платове, подъ които подлежаще да стане водосвета. На церемонията пѣха да прѣсѣтствуватъ само получили специални покани — такива сѣ туркашнитѣ поредѣ.

Въ 11 часа ше се бѣше събралъ много народъ, между който се намираха: Одескитѣ градоначалникъ И. Н. Толмачевъ, градския кметъ Н. И. Мойсѣвъ, българския консултъ Б. П. Кесмовъ, руския вице-консултъ Фопъ Визинъ, прѣдседателътъ на техническото общество М. М. Дитерихъ и др.

Прѣди да се започне водосвета, прѣдседателътъ на пмъ руско техническо общество въ Одеса М. М. Дитерихъ се обърна къмъ българскитѣ гости съ слѣдната рѣчь:

„Добрѣ дошли, драги гости! щастливъ съмъ, че Ви впждатъ въ честното на присѣтствованиятѣ, Васъ, драги и близки на моя народностъ българп. Техническо общество още миналата година пмаше горешо желание да съдѣлства културното и економическото сближение на двата родствени народа, о, неблагоприятно сложилигѣ се обстоятелства и, особено, двѣтѣ тежки епидемии, които посѣтиха Ода, за съжаление, побъркаха да додете на Одеската изложба и по такъв начинъ намѣрението на техническото общество не се удаде да се приведе въ изпълнение. Надѣвамъ се, че тази година нашата задача поне отчасти ше се разрѣши. Азъ се лѣскал отъ надеждата, че присѣтствованиятѣ при откриването на нашата изложба ше намѣрятъ въ Одеса най-радушень приемъ, а сѣщо че ше се достигне и материалния успѣхъ, като резултатъ отъ економическото сближение.“

Той покани присѣтствующитѣ да се помолятъ Богу прѣди пачалото на откриването на изложбата.

Въ 11¹/₂ часа се започна молебствието, което се свърши съ пѣнѣването отъ черковния хоръ на руския националенъ химнъ. Сѣщиятъ химнъ се изпълни и отъ руската военна музика.

Съ послѣднитѣ звуци на този химнъ, при подетото свършене отъ блг. музика на руския химнъ градоначалникътъ И. Н. Толмачевъ поздравѣ юнацитѣ съ: „Здравѣйте, български юнаци! Моята радостъ е голѣма, че Ви впждамъ на руска територия!“

Стройно трикратно „ура“ ехна въ отговоръ на тази кратка прочувствена поздравителна рѣчь.

Въ този моментъ руската музика свирѣше българския, а българската — руския национални химнове.

Българскитѣ търговци, водени отъ члена на градското общинско управление Е. А. Полетаевъ, отподоха да разгледватъ голѣмия в градския навилонъ, а юнацитѣ — стройно, подъ такта на музиката, отподоха въ Михайловския площадъ, на който се намира грамаденъ, призеиъ още навилонъ и ресторанъ въ сѣбѣство съ него. Сѣщиятъ площадъ, прѣдъ грамадния навилонъ, бѣше приспособенъ за юначкитѣ игри, които подлежаще да се дадатъ вечерята отъ 6 часа.

Слѣдъ като разгледаха двата голѣми навилони, търговцитѣ бѣха поканиени на закуска въ главния ресторанъ, а слѣдъ закуската и на банкетъ подъ стрѣхата за симфо-

ническите концерти. На този банкет се държаха тостове:

Българския консул Кесинков за руския император Николай II, а градоначалникът П. П. Толмачев — за българския цар. Тези два тоста били покрити с звуковете на руския и българския национални химнове.

А. А. Гулевъ от страна на техническото общество дигнал тостъ за процътяването на България, от страна на градското управление поздравил гостите Е. А. Поничевъ.

Слѣдъ това прѣседателят на варненската търговска камара г-нъ Петровицъ съ топла, душевна рѣчь ономенил за тѣзи чувства на непознана признателност и дружба, съ които всекога о въодушевена България по отношение на Русия, която ѝ е подарила свободата и свършилъ съ възгласа: „Да живѣе нашата спасителка Русия, ура“.

Варненски вице-консулъ Фонъ Визинъ провъзгласилъ тостъ за градоначалника П. П. Толмачевъ, който отговорилъ съ рѣчь, въ която, като напомнилъ за руската кръвъ, пролѣта за освободителното на България, отбѣлѣжилъ указанието на историята, че българите и русите всекога сж вървели рѣка за рѣка, като близки и родствени братя. Понататъкъ градоначалникътъ отбѣлѣжилъ колосалните успѣхи на България въ послѣдните години по пътя на мирното развитие въ областта на търговията, промишлеността, науките и изкуствата. Той завършилъ рѣчта си така: „Като Ви поздравявамъ, прѣдлагамъ Ви мой поклонъ и желание, щото ни най малко облаго да не помрачи Понататъшното благополучие на България. Ний, русите, шеемъ за българите, за родния нашъ народъ!“

И пнатъкъ биле провъзгласени тостове за гр. Одеса, за руската жена, за българската жена и др.

Въ сжщото врѣме на Михайловския площадъ въ ресторана бѣше сервиранъ обѣдъ за юнаците. Одеските соколи, прави, задъ юнаците, услужаха на своите братя. Банкетъ се откри съ изпълнението отъ юнашки хоръ на руския националенъ химнъ.

Прѣвъ соколятъ — българинъ, живущъ въ Одеса — Димитръ Златевъ — на български езикъ поздравил юнаците за тѣхното прѣбывание въ освободителката на България — Майка Русия, пожела братско единение и културно развитие на всички славяне; спомена за перадостната сждба на редъ още славянски народъ, които и до сега водятъ тежловния животъ на роба и които съ твърда вѣра очакватъ помощъ отъ свободните славяни на чело съ велика и силна Русия, която винаги е била закръпница и освободителка на славяните. Нашата дълбока признателностъ къмъ Освободителката на България, да живѣе великиятъ руски народъ!

Хорътъ изпѣ руския химнъ, а соколениятъ оркестъръ изсвирилъ българския химнъ, при непрѣкъснатия громъкъ викъ „ура“ отъ юнаци и соколи.

Юнакътъ Андреевъ, прѣседателъ на варненския юнакъ, държа слѣдната кратка душевна рѣчь:

„Дошле въ гр. Одеса, стъпили въ братската намъ руска земя, въ земята на нашата майка освободителка, сме извъпрѣдно трогнати отъ бѣлесавия приемъ, който ни се оказа! Чувството на признателностъ не може да се изкаже съ думи въ такъвъ тържественъ моментъ. Дой-

дохме въ гр. Одеса да изкажемъ още единъ пътъ нашата признателностъ къмъ нашата Освободителка; дойдохме въ Русия да изкажемъ нашата извъпрѣдна обичъ къмъ милите ни братя; Дойдохме още заради това, защото Вий, драги братя, прѣди двѣ години отирадахте нашите сърдца. Да живѣе Русия и побната рѣжба България! ура!“

Громогласно „ура“ екиа въ навиллиона-ресторанъ. Рускиятъ и българскиятъ химни едновременно се свиреха и пѣха.

Прѣседателятъ на соколитъ полковникъ Мистиславъ Ермаковъ трогналъ до слъзи, едва, поради голѣмата развѣлиуваностъ, можа да каже въ отговоръ:

„Вий, драги братя юнаци, сте толкова близки до нашите сърдца, че азъ въ този моментъ пѣмамъ думи да изразя нашата обичъ къмъ Васъ. Живѣте и здравѣте драги юнаци! Нашия привѣтъ и пожелания за благополучието успѣхъ на Вашите бащи, майки, братя и сестри, на Вашата хубава България! Здравъ!“

Слѣдъ като отпиха бурниятъ избликъ на възторга и радостта, изразявани съ „ура“ и съ звуковете на химните на двата родствени народа, юнакътъ Нл. Веневъ произнесе слѣдната възторжена рѣчь:

Въ този тържественъ моментъ рускиятъ народъ празнува великъ денъ на свои културенъ успѣхъ: въ красивата Одеса, съ своята значителна и прѣкрасна изложба, той показва на свѣта своята мощъ, своето величие. Ний дойдохме да сподѣлимъ сърдечната радостъ на милия нашъ братъ русинъ — радостъ въ сжщото врѣме и на всички славяне; ний дойдохме, по случай на това велико руско тържество, да изразимъ нашето дълбоко чувство на признателностъ, къмъ великия руски Народъ-Освободител на малка България.

Въ сжщото врѣме, драги братя, ний дойдохме да закрѣпимъ въ сърдцата си взаимната всеславянска любовъ и крѣпката вѣра въ свѣтлата сждба на славянского, което въ послѣдното врѣме се чувствува особено обнадено и окрѣпено, благодарение именно на тѣй демонстративно декларираната идея за всеславянска взаимностъ съ мощната неославянска организация, която запали, въ столицата на млада България, нанесе чувствително поражение на догматичната на неконния всеславянски врагъ — на германизма! Да живѣе великиятъ руски народъ най-силното упование на славянството! Да живѣе славянството! Нека Богъ го надарява съ бодростъ и сила да постигне свои завѣтени идеали: свободни и независими славянски народи, свързани съ братска любовъ въ едно племенино сѣмейство — великото и щастливото славянство! Ура!

Рѣчта на юнака Н. Веневъ завика буря отъ громогласно „ура“ отъ юнаци и соколи. Прѣседателятъ на соколитъ Ермаковъ можа да изрази бурния възблѣкъ на своите чувства съ продължителна целувка, която даде на юнака Н. Веневъ.

Слѣдъ рѣчтите се започнаха игри и танци отъ юнаци и соколи подъ звуковете на соколения оркестъръ и българската гайда, които се продължаваха дълго, безъ да се гледа на проливния дъждъ, който поспирно валише. Слѣдъ обѣдъ джидътъ сирѣ и грѣйналото слѣнце изсуши земята.

Отъ 6 часа прѣдъ грамадния навиллионъ на Михайловския площадъ

опреденитѣ мѣста за публиката захранаха бързо да се изпълватъ, а вънъ отъ заграденото пространство стоеше хиляденъ народъ, за да гледа игрите на юнаците и соколитъ безплатно

Между публиката бѣше цѣлта на Одеското общество, на чело съ градоначалника Генералъ м. И. Н. Толмачевъ.

Игрите се откриха съ изпълнението отъ българската и соколенията музика руския и българския химнове, които се изслушаха отъ безбройната публика стоешкомъ и съ снети шапки.

Вторниятъ номеръ по редъ бѣше изпълнението отъ българската музика на варненския юнашки маршъ, свършекътъ на който се покри съ продължително ръкоплѣскане.

И започнаха подъ редъ гимнастическите игри — свободни, прѣскачане на коза, на паралелка съ байракчетъ, съ топки, на вѣсилка, съ пушки, гладнаторски балетъ, пирамиди изпѣливани отъ юнаци юноши и соколи, съпровождани съ бурни ръкоплѣскания и викове „браво. Най-вече публиката възнаградилъ съ грѣмливъ одобренъя игрите на юнаците съ пушки, прѣскачането отъ малките юначета на козата, игрите на соколитъ на вѣсилка и гладнаторския балетъ и игрите на юношите съ флагчета. Пирамидите, правени отъ малките юначета, съ своята симетричностъ, стройностъ и красота, особено пленяха и тѣй ентусиазираната публика която не знаеше какъ да изрази своето възхищение отъ тѣхъ.

Съ пирамидите се завършиха игрите на юнаците и соколитъ.

Юнаци и соколи, наредени и подъ такта на музиката, трѣгнаха за парахода „Владимиръ“, радостно изирачани отъ многобройните него денъ посѣтителни на изложбата.

На другия денъ понеделникъ 16 май, подлежеше да се дадатъ отъ 6 часа на сжния площадъ юнашки игри, ала поради лошото врѣме тѣ не се състояха.

Него денъ прѣдъ обѣдъ търговците бѣха покани въ биржата, за да изслушатъ реферата на секретаря на търговското общество върху: „какви мѣрки да се взематъ за развитието на пизоса“. При разискванията върху него взелъ участие и варненския вице-консулъ Фонъ Визинъ.

Биржата е едно отъ най-монументални здания въ Одеса, тя прѣдставлява грамаденъ салонъ пзашно и сжщо окрасенъ съ злато, съ разкошенъ наметъ, съ безукорпизена акустика и фантастично електрическо освѣтление вечеръ, отстрана на който сж малките салони и етаи. Тя е истински храмъ на търговията. Вечерта въ биржата се сервира на българските гости богатъ банкетъ.

На третия денъ, вторникъ, 17 с. м., българските екскурзанти бѣха чувствували като гости на членовете на градското общинско управление въ сжщо така монументално съ сжщия атически стилъ здание — *Городская дума*. Ехъ драгий читателю, разкошниятъ салонъ на „городская дума“ какъ тогъ въ тогъ прилича на мизерната засѣдателна зала на нашето кметство!

Цѣль денъ тѣ бѣха тамъ, като най-мили и сжщи гости и този сърдеченъ приемъ българските търговци нѣма да забравятъ прѣзъ цѣлия си животъ. (Слѣдва).

Мушкетеръ разни стари антики. Споразумение въ редакцията.

ОТЗИВИ.

Двѣ рѣчи.

Прѣзъ тази седмица градътъ ни биле посѣтенъ отъ двама видни оратори: Д-ръ Кр. Раковски и Д-ръ Савъ Иванчевъ.

Първия говоря въ салона „Промокъ“ на съборието, свикано отъ широката социално-демократическа организация. Съ едипъ жаръ и прѣкалапа жестикуляция, която развалише ефекта на инѣкъ стройната на му рѣчь, той говори за измѣненята на конституцията и за гледището на Социалъ Демокрацията върху републиката. Той намира, че монархическиятъ институтъ у насъ трѣбва да се прѣмахне и да се прогласи републиката, не социалистическата, а буржуазната, разбира се, въ която сръдствата за борба за работничатъ ще бждатъ повече гарантирани. По тоя поводъ раскриткува всичките партии, а особено много земледѣлческата, която споредъ него съставлява анахронизмъ въ нашия общественъ животъ, безъ теоретическа основа, съ демагогски разирачающи прийоми и като такава безъ право на сжществуване. Разкриткува чл. 17 и намира, че прерогативите на монарха се увеличаватъ и че опасна игра се готви отъ двореца на гърба на нещастния македонски народъ. Ораторътъ ни направи впечатление, че като социалъ демократъ е доста забилъ на дѣсно и че тѣй ако върви скоро ще стане министериалъ въ България. Поздравяваме го и желаемъ скоро да го видимъ въ редовете на една отъ нашите солидни партии.

Силно и дълбоко впечатление ни направи рѣчта на г-нъ Д-ръ Савъ Иванчевъ. Тя бѣше една силна кардинална и научна рѣчь, за която ораторътъ много заслужено снетели аплодисментите и поздравленията на всичките присѣтующи граждани безъ разлика на политически убѣждения.

Оратора съ една поразителна искреностъ и откровеностъ говори върху измѣненята на конституцията и съ една силна юридическа аргументация съ членове отъ пѣя доказа, че В. Н. Събрание има право да направи и други либерални измѣнения, за да се тури край веднажъ за винаги на аномалиите въ нашия политически и економически животъ. Той намира, че ако у насъ разни правителства безъ разлика на консерватори и либерали сж извършвали грѣшки и безакония, това се дължи на двусмисленитѣ и лесно-растѣгаемитѣ респективни текстове отъ нашата конституция.

Ето защо оратора намира, че шомъ сж допустими измѣнения на конституцията освѣнъ тия гласувани отъ О Н Събрание, то платформата, която неговата партия, младо-либералната, прѣдлага е най-рационалната и ползвателна. На първо мѣсто трѣбва да се направятъ измѣнения по въпроса за пачина по който ще трѣбва за напредъ да се ревизира конституцията, не прѣзъ купъ за грошъ както сега става, по съ редъ процедури, които ще гарантиратъ нашата свѣтнина отъ реакционитѣ посѣгателства. Сирѣ се на финансовата лъва, която разяжда нашия държавенъ организъмъ вследствие лиса на специаленъ законъ въ конституцията, който да урегулира отчетността по бюджета. Съ поразителни цифри на рѣка и съ цитати отъ статията на г. Понеровъ въ „Икономическото списание“ ни по-

каза, какъ всичките правителства безъ разлика съ безсостемността си сж играли съ бюджетитѣ на страната ни а сж и подтиквали къмъ финансова погубелъ. Тука оратори съ своя искреностъ тонъ и поразителни данни завладѣ цѣлата аудитория, която щедро го аплодира.

По нататъкъ разви другитѣ точки отъ тѣхната възбирателна платформа и свърши ерудичната си рѣчь съ апелъ за задружна обща борба и дѣйностъ за отечествено благо.

Вечерта въ салона „Златна Котва“ въ честъ на лидера Сава Иванчевъ се даде банкетъ отъ страна на младо-либералитѣ, който се държаша тоестово за прѣусѣвяването на партията и на българския народъ.

Дневни новини

† **Д-ръ Ал. Радевъ.** Неизмѣрима загуба прѣтърпява българския народъ съ смъртта на Д-ръ Ал. Радевъ. Той бѣше обичанъ и уважаванъ отъ всички въ България, като човѣкъ доблестенъ, като безкористенъ дѣецъ и извънредно честенъ мжжъ. Д-ръ Ал. Радевъ е бидѣ идолъ на своята партия и пай-любимия общественъ дѣецъ на Българския народъ, уви! каква тежка загуба. Сега въ тоя нашъ издробенъ политически животъ, сега когато добритѣ и характерни патриоти и държавни мжже сж тѣй малко, той не трѣбваше да ни остави, сега той ни бѣше необходимъ. Жестокъ съдба! Добритѣ синове на България измиратъ! Народната тѣга е много голѣма! Всичките граждани безъ разлика на партийни убѣждения горчиво оплакватъ тежката загуба.

Покойника е родомъ отъ Битоля; тамъ и въ Атина е добилъ образованието си, съ своя гъвкавъ и прозорливъ умъ, съ своя сладкъ езикъ и дружески отношения, той си е спечелилъ много приятели. Съ своя тактъ и партийна дѣйностъ той е станалъ централна личностъ въ Прогресивно Либералната партия, въ която неговото мѣстопе е било винаги мѣрдавно. Той е извѣстенъ съ своя независимъ характеръ, сираведлива прямота и умъра къмъ дворцово любогудничество. Благодарение на тия свои качества, той не се е подавалъ на дворцовитѣ капризи и издѣнтелства и въ бѣтността си министъръ въ Даневия кабинетъ опривчаво се е противопоставялъ на царскитѣ прищѣвки. Това негово доблестно държане като истински народенъ министъръ, което прѣдизвика оставката му и сгромолясането на Даневия кабинетъ, му спечели голѣма популярностъ всрѣдъ народа. Нека тоя доблестенъ синъ послужи за примѣръ на всичките ни държавни мжже.

Историята ще му укаже заслужената данъ. Свѣтлостъ му ликъ дѣлго врѣме ще живѣе въ сърдцата ни.

Миръ на праха му!

Мѣстното бюро на Прогресивно Либералната партия съобща съ специаленъ вѣстникъ за скоропостижната смъртъ на Д-ръ Ал. Радевъ, който прѣбѣлъ Богу духъ на 22 того вѣдѣствие една операция въ една Виенска клиника.

Въ вторникъ въ 10 ч. сутринта въ църквата „Успѣние Св. Богородица“ се отслужи панахида, на която присѣстваха множество граждани.

Поканватъ се членовѣтъ на запасното подофицерско благотворително дружество „Другарски Сюзъ“ да присѣствуватъ на извънредно общо събрание, което ще се състои на 29 того, 2 часа слѣдъ обѣдъ въ бирарията на В. Каракашевъ.

Получи се въ редакцията ни слѣдната телеграма:

Прѣдсѣдателя Окржженъ Хигиенически Свѣтъ копие в. „Св. Гласъ“.

Кафене № 66 улица Търговска впадала година давъ комисии рѣшилка за тваринието като нехигиенично. До вѣ-

рѣшилка за тваринието като нехигиенично. До вѣ-

Райчо П. Абаджиевъ.

Горната телеграма показва колко саптарната властъ се интересува за да запази населението отъ разни нечистотии. Има думата началника на саптарната властъ въ града ни г. Д-ръ Златаровъ.

На 29 того ще стане освѣщаването на юнашкия салонъ въ града ни при слѣдния

ПРОГРАМА

1. рѣдъ обѣдъ:

Освѣщаване на салона съ полюбоща рѣчь, музика, хоръ декламация и пр.

2. слѣдъ обѣдъ:

Гимнастически упражненія:

1 отаѣлъ

- 1) Свободни упражненія — изп. юнаци
- 2) Упражненія съ тежки — юноши
- 3) „ на успоредка „ „
- 4) „ сабли „ юнаци
- 5) „ съ флага — юначета

II отаѣлъ:

- 1) Свободни Упражненія — изп. юнаци
- 2) Гладаторски балетъ „ „
- 3) Упражненія на вѣспика „ юноши
- 4) „ съ пушки „ юнаци
- 5) Пирамиди „ юначета

Въ 9 ч. вѣчерта нѣтъ ни ерѣща.

Потвърденъ фантъ. Получи се въ редакцията ни една дописка отъ гр. Каварна противъ бившия тамъшенъ еждебенъ приставъ, а сега такъвъ въ Варна Хр. П. Бакаловъ. Дописникътъ, като потвърждава писаното въ миналия брой на вѣстника ни противъ Бакалова, че е вѣрно, описва и какви лютитѣ спечелитѣ въ 4—5 годишна служба като еждебенъ приставъ въ Каварна. Ако имаме властъ, която да контролира дѣлата на своитѣ чиновници, надали цѣха да се печелятъ стотини хляди левове въ разстояние на нѣколко години. Въ идния брой ще похѣтимъ и самата дописка.

Излѣтътъ до живописната мѣстностъ „Аладжа-магистаръ“ ще се отпразднува на 29 т. м., а не на 30 с. м., както съобщихме въ миналия брой.

Дружество „Юнионъ“ (пожаръ). Подписанитѣ братя Вартанянъ изказватъ най-искрена благодарностъ къмъ Француското Осигурително Дружество „Юнионъ“, за гдѣто втория денъ слѣдъ силния пожаръ, кѣто на 10 май т. г. опустоши лаша дървенъ складъ на улица Макариполска, яви се въ Русе директора за България на дружество „Юнионъ“ господи Хамъ Басаъ и ни заплати чрѣзъ мѣстния агенъ г-нъ Бенсусанъ слѣдуюето се общетение отъ лв. 84,322 (Осемдесетъ и четири хиляди триста двадесетъ и два) които покриха напълно нашата загуба.

Като благодаримъ повторно, прѣпорижваме дружеството „Юнионъ“ като едно тѣтъръ честно и серпозно дружество.

Гр. Русе, 17 май 1911 г.

Съ почитание. Братя Вартанянъ.

По искането отъ Варненския прокурорски паркетъ за разтурване Балчикската община, сжла съ опрѣдѣление държано въ разпорѣдителното си за сѣдане, рѣши да се остави безъ послѣдствие

II Варненскій Еждебенъ Прпставъ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2072

На основание опрѣдѣленето № 1229 отъ 28.III т. год. на Варненския Окр. Сждъ, обявямъ, че въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свободенъ Гласъ“ съ правонадаване въ 24 часа 5% ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдния недвижимъ имотъ принадлежащъ на Симеонъ Янковъ и Димитрула Якова останатъ отъ покойния Яко Георгиевъ, а именно: лозе въ Варненскитѣ лозя, мѣстността „Чапръ“ отъ 1 декаръ и 4 ара при съсѣди: П. Дулгеровъ, М. Стилянидисъ и отъ двѣтъ страни пътъ.

Първоначална цѣна 252 л.

Желающитѣ да купятъ имота могатъ да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на.

Варна, 27 Май 1911 г.

II Сжд. Прпставъ: Н. Спасовъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1889.

Обявямъ, че съгласно опрѣдѣлението № 1430 отъ 14 априль т. г. на Варн. Окр. Сждъ, въ продължение на 31 дни отъ послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Свободенъ Гласъ“, съ правонадаване въ 24 часа 5%, ще продавамъ на публиченъ търгъ слѣдния недвижимъ имотъ, принадлежащъ безизвѣстно-отсѣтствуващия Парунъ Ивановъ, а именно: една третя частъ отъ едно лозе, цѣлото отъ 2 декара, паходяще се въ Варненскитѣ лозя, мѣстността „Сестъ-Севмесъ“, при съсѣди: Яшаръ Ахмедовъ, Георги Петковъ, Ахмедъ Ференджикъ и Ставри Янковъ.

Първоначална цѣна (1/3 частъ) за 100 лв. Желающитѣ да купятъ имота, могатъ да се явяватъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

Варна, 14 май 1911 год.

2—2 II Сжд. Прпставъ: Н. Спасовъ.

Къшкѣ край ексепогр...ското шосе близо до къшкѣ на г. Пасаровъ съ двѣ стаи и кухня се дава подъ наемъ. Споразумение въ редакцията ни

Търговско Акционерно Д-во „ДОВѢРИЕ“ — Балчикъ.

Основенъ капиталъ 100 х. лв. напълно внесенъ.

Извършва всички търговски и банкерски операции.

Према срочни и безсрочни влогове;

Отпуска заеми срѣщу гаранции на лютни лица и цѣнни книжа;

Шконтъ и инкасира търговски и нетърговски ефекти.

Само при

Иванъ Шашковъ & Матей Недковъ

— е прѣдставителството на най-здрави и ефтини —

О Б У Щ А

Машинно производство на най-реномираната обуварска фабрика „Янтра“

съ специаленъ магазинъ въ гр. Варна, ул. „Царъ Борисъ“

Млѣчни карамели „Обрѣшковъ“.

Който иска прѣспя млѣчни карамели „Обрѣшковъ“, специално приготвени противъ кашлица, които дѣйствуватъ и за поправка на гласа, нека се достави отъ Бай Димитръ, малката парижска сладкарница, ул. Прѣславска — Варна.

Д-ръ Г. Клисурски

Варна

Бившъ дългогодишенъ старши лѣкаръ на терапевтическото отдѣление при варненската жарниска болница.

Према болни специално по вътрѣшнитѣ, дѣтски и нервни болести.

Сутринъ отъ 8—12 и 2—6 слѣдъ владѣ.

Мусалата, срѣщу хотелъ „Прѣславъ“, Варна.

Д. Г. Поповъ & Янакиевъ

БАЛЧИКЪ

СЪБИРАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО.

ОТПУЩА краткосрочни заеми срѣщу лични поржчителства и залогъ;

ОКОНТИРА И ИНКАСИРА всѣкакви вземания;

КУПУВА изпѣлнителни ластове;

ДОСТАВЯ всѣкакви земледѣлческия машини отъ най-реномиранитѣ фабрики;

ПРѣДСТАВЛЯВА международното осигурително Д-во „Анкръ“ за животъ, което има най-износни и либерални условия;

ПРИЕМА срочни и безсрочни влогове по споразумение.

АЛЕКСАНДРЪ АНДРѢВЪ

ДОБРИЧЪ

Депозитъ на газъ, бензинъ, минерални масла и катранъ. Търгува и съ желѣзарски, бояджийки и хамутчийски стоки.

Дава се подъ наемъ хотелъ „Централъ“

въ градъ Варна, ул. „Прѣславска“, до Балчикъ-назаръ, хигиениченъ много удобенъ, съ 6 стаи, салонъ, кухня и изба.

Зданието е подходящо за хотелъ, комиссионери, банки и дружества. Споразумение до Елизаръ Файоръ сарафитъ въ сжщото здание.